A stigmatizált Galgóczy Erzsébet veresegyházi éveiről

A kettőezres évek elején hallottam Erzsébet nővérkéről, addig csak az azonos nevű írónőről tudtam.
„A szeretet nem ismer határt” című könyvet egy kedves ismerősömtől kaptam, ami a nővérke életéről szól.

Szolnokon született 1905.június 27-én 10.gyermekként. Elemi iskoláit is ott végezte. 1919-ben a bombázás alatt álló templomból a Zagyvát átúszva mentette meg az Oltáriszentséget (a fejére kötötte). 1920.március 12-től,42 éven át súlyos testi és lelki szenvedéseken ment keresztül, melyet felajánlott nemzetünkért és a lelkek megmentéséért. 1929 nagyböjtjén látható módon megjelentek kezén, lábán és oldalán Jézus sebhelyei. Karácsony éjszakáján megkapta a töviskoronát, 33 éven keresztül viselte Jézus sebhelyeit, s élte át halálát. Rejtett életet kért tőle a Szűzanya.

1945. február 24-én Szolnokról átköltöztették Kisújszállásra, ahol Doroszlai Kálmán plébános, érseki tanácsos lett a lelki vezetője. Az egri érsek döntése alapján lelki atyjának el kellett volna távolítani őt a papi lakásból. Sok rágalom érte őket, a közhangulat is ellenük volt, szó szerint elmenekültek Veresegyházra 1954-ben. Várhelyi Vilmos atya fogadta be őket.

Várhelyi Vilmos atya

Doroszlai Kálmán atya

Az akkori plébánia a Szent Pió Idősek Klubja helyén volt. A plébánia hátsó sarkában élt, ahol udvari szoba és konyha volt, kis előszobával. Ella István és öccse, Péter is itt gyakoroltak, mivel még náluk nem volt zongora.

Sejtes Imréné (szül: Gerháth Júlia) -aki 78 évesen, most is Veresegyházon él-személyesen járt segíteni a nővérkének, később Máriaremetén is tartotta vele a kapcsolatot. Két gyönyörű szentkép van a birtokában, a nővérke kézírásával. Erzsébet nővérkéék nagyon szerettek itt élni. 1959-ben, 4,5 év után költöztek Máriaremetére. Innentől Vilmos atya idős édesanyja, Tilda néni élt itt.

Mária-tartó és lámpáslányok (Máriaremete,1961)

1961. július 2-án Doroszlai atya aranymiséjére Vilmos atya vezetésével mentünk, régebbi ministránsai (volt közöttük kispap), Mária-tartó lányok, akik a hordozható Szűzanya szobrot is hozták és mi, lámpáslányok is ott voltunk. A vezetőnk Dibusz Marika (Anyamadár)volt. Abban az időben lányok még nem ministrálhattak.

Galgóczi Erzsébet nővér 1962.március 27-én Máriaremetén halt meg. A nővérke sírja a Farkasréti temető 6.parcellájában van. Az új, fekete márvány síremléket 2014-ben áldotta meg az azóta elhunyt Snell György püspök atya. Ide is szeretnénk elzarándokolni.

2020.június 28-án Szolnokon a Vártemplom homlokzatára kerülő emléktáblát Máté György atya áldotta meg. Erre a táblára is felkerült Szent Pió atya mondata, miként a miénkre is: ”Minek jönnek ide Magyarországról? Van maguknak is stigmatizáltjuk: Galgóczy Erzsébet!”

Az ünnepélyes szentmisén többen voltunk Veresről: Ella István és felesége (István a misén orgonált), Tűzkő család (4 fő), Nagy Zsolt és jómagam.

Várhelyi Vilmos atya 1989.március 9-én hunyt el, türelemmel viselt, súlyos betegség után. Az itt töltött 34 év lelkiismeretes szolgálatáért „Veresegyház Díj” POSZTUMUSZ díját 1997.decemebr 31-én kapta meg.

Az emléktáblát az Ő tiszteletükre 2022.november 19-én, Árpádházi Szent Erzsébet emléknapján állítjuk, mi veresegyházi hívek. Emléküket megőrizzük!

(Lejegyezte Necz Pálné 2022.októberében)

Dr. Beer Miklós püspök, Pásztor Béla polgármester és
Necz Ilonka a Szent. Pio Idősek Klubjának 15.évfordulóján 2018-ban